

[Gudme.]

både fra fru Kirsten Jacobsen og fra en enkelt socialdemokratisk opponent, så giver det i hvert fald mig en fornemmelse af, at det er så nogenlunde midterlinjen, vi har fundet. Når man læser betænkningen og ser hr. Wilhjelm, der taler om, at vi stikker 20 mia kr. i lommen på grundejerne, og læser betænkningen og nu hører fru Kirsten Jacobsen tale om makværket, så giver det i hvert fald mig en egen indre fornemmelse af, at på kursen imellem Skylla og Karybdis, på kursen imellem de forskellige ting, som man skal undgå, de yderligheder, som hr. Wilhjelm på den ene side og fru Kirsten Jacobsen på den anden side repræsenterer, dér har vi vist faktisk fundet den rette linje.

Med den trøst kan jeg i hvert fald som forslagsstiller for det ene forslag og deltager i det ingående forlig anbefale, at man både med hensyn til forslag nr. 51 og forslag nr. 52 stemmer for det, som de 5 forligspartier er nået frem til.

Schlüter (KF):

Som de to lovforslag nu fremtræder efter et langvarigt og meget grundigt udvalgsarbejde, så er de efter min opfattelse et så stort fremskridt i virkelighedens verden, at det både er logisk og komplimenterende, at fremskridtet ikke støttes af det parti, som ellers indeholder dette ord i sin betegnelse. Nu vil fru Kirsten Jacobsen lidt senere få at opleve, hvordan dette forslag bedømmes af 3 socialistiske ordførere, af hr. Henning Philipsen, hr. Kaj Hansen og hr. Wilhjelm, og så tror jeg nok, det vil gå op for fru Kirsten Jacobsen, at målt med en socialistisk målestok er dette her et fremskridt, hvis man ønsker en udvikling, som giver mulighed for, at stadig flere i vort samfund kan komme til at eje deres egen bolig.

Jeg synes nok, fru Kirsten Jacobsens tale var et højdepunkt af kværlance. Det må jeg sige. Jeg vil i og for sig godt sige tak derfor, for jeg tror nok, fru Kirsten Jacobsens indlæg betyder, at socialdemokratiet ikke får det sværere ved at bære et medansvar for denne lovgivning, og det er jeg glad for, for det har socialdemokratiet fortjent. Socialdemokratiet har været særdeles forhandlingstvilligt, og jeg tror, det spiller en rolle i så stor en sag, at vi får et stort, bredt flertal

bag en lovgivning. Så er det ligesom noget, der holder bedre, så er det ligesom noget, der mødes med større forståelse i befolkningen. Det er en værdi i sig selv.

Jeg sagde under første behandling af det radikale forslag, at det var jeg uden videre villig til at gennemføre, og jeg sagde også, at jeg så gerne, at vi på en række områder undersøgte, om ikke vi kunne få en yderligere liberalisering. Det ville jeg gerne have været med til, men det kunne vi altså ikke. Det ville alle de partier, det drejer sig om, ikke have kunnet samles i et flertal om. Derfor var det vigtigt at indlede forhandlingerne med regeringspartiet og naturligt at knytte forhandlingen til spørgsmålet om, hvad der nu skal ske med anpartslejlighederne. Det er det, vi har gjort, og jeg synes, vi har fået en god løsning på begge felterne. Jeg var skeptisk over for regeringens forbud mod anpartslejlighederne. Nu får vi en løsning, som er brugbar, nu bliver der en liberalisering af adgangen til at udstykke ejerlejligheder, og så er der ikke det samme behov for anpartslejlighedstanken.

Jeg tror, dette lovforslag vil bidrage til, at vi får en udbredelse af ejendomsret, og det anser jeg for meget væsentligt. Vi vil fortsat have en variation af boligformer: almennyttige, parcelhuse, privatejede udlejningsejendomme, og vi vil have ejerlejligheder. Der bliver nu åbnet for nye titusindtal af ejerlejligheder igennem årene, men selvfølgelig på den måde, at ingen kan siges op i deres gamle lejemål, og sådan skal det også være.

Dette forslag er så stort et fremskridt, at det givet vil blive mødt som sådant i befolkningen og sagtens kan undvære støtte fra fremskridtspartiets side.

Henning Philipsen (SF):

Jeg tror, det var hr. Gudme, som gjorde opmærksom på, at socialdemokratiet har befundet sig på en sejlads et sted imellem Skylla og Karybdis. Så kan man naturligvis diskutere, hvad der er skyld i Skylla, og hvad der er Karybdis. Jeg foretrækker nu for så vidt at bevæge mig på den venstre side af det stræde, der vistnok ligger herimellem, og derudfra prøve på at fremsætte nogle bemærkninger, som skal være dem, at vores holdning til dette her ganske klart fremgår af betænkningen og vore bemærk-